

говорихме за минитѣ и желѣзницитѣ. Вчера вечеръ Груичъ и други били на вечеря у княза. — Дриновъ билъ голѣмъ сърбофагъ за Нишъ, Пиротъ и т. н. Негова била и идеята за основаването на Царибродъ, като противовесъ на Пиротъ. — Съ Стоилова бѣхъ поканенъ у Балабанова, министъръ на

Марко Балабановъ

външнитѣ работи. Живѣе на единъ голѣмъ площадъ въ угледна турска кжшурка. Вжтре хубава европейска уредба, много килими по стенитѣ, студенината и вѣтривостъта на кжщата много умѣло е прикрита. Госпожа Балабанова, малка женица съ остро носле, първия екземпляръ напълно по европейски образована българка, който видѣхъ. Говорихме по български (че говоря езика на страната, тукъ се смѣта огромно нѣщо). Следъ малко се показва 4-годишниятъ Митко, синъ на Балабанови, разглежено хлапе (Affenliebe), боготворенъ въ семейството (обикновено абдериство, казватъ, у пловдивчани), говори нѣмски и български; стара гувернантка, която отгледала вече г-жа Балабанова, съ сини очила и побѣлѣли кждрици; висока суха фигура, предполагамъ италиянка; малкиятъ хлапакъ я нарича „Grossmutter“, а останалитѣ гледатъ на нея съ благоговение (Hausmöbel). Г-ца Гешова, сестра на г-жа Балабанова, споредъ Стоилова вече около 28-годишна, *mais très bien conservée* [но много добре запазена], е доста хубаво русокосо момиче съ бледо интелигентно лице, особенъ меланхоличенъ изразъ (*die vergangenem unwiederbringlichen Jahre der Jugend* [отлетѣлитѣ и невъзвратими години на младостъта]; стариятъ баща Гешовъ (не говори французки) и братътъ на госпожата, чиновникъ въ м-ството на външнитѣ работи. Приказваше се французки, та ми се отне възможността да покажа своитѣ познания по български; говорѣше се за всѣкакви софийски, нека го кажа, клюки — за мене, разбира се, съвсемъ непознати и непонятни нѣща. Азъ оставихъ да говори Стоиловъ и мълчахъ. Ястията бѣха европейско-български. Малкиятъ Митко бѣше, разбира се, важенъ предметъ за разговоръ. Балабановъ приказваше на шега, какъ нѣма да бжде вече министъръ, постоянна криза. — Следъ това съ Балабанова и Стоилова излѣзохме по улицитѣ. Видѣхъ Шефера, французки агентъ и Даскалова, софийски губернаторъ (по-рано руски консулъ въ Варна). — Конституцията унищожи униформитѣ и декорациитѣ; на чиновницитѣ за това много имъ било криво; когато пжтувалъ князътъ навсѣкжде ставало дума за това — необходими били и поради респекта, който будѣли у населението.

вншнитѣ работи. Живѣе на единъ голѣмъ площадъ въ угледна турска кжшурка. Вжтре хубава европейска уредба, много килими по стенитѣ, студенината и вѣтривостъта на кжщата много умѣло е прикрита. Госпожа Балабанова, малка женица съ остро носле, първия екземпляръ напълно по европейски образована българка, който видѣхъ. Говорихме по български (че говоря езика на страната, тукъ се смѣта огромно нѣщо). Следъ малко се показва 4-годишниятъ Митко, синъ на Балабанови, разглежено хлапе (Affenliebe), боготворенъ въ семейството (обикновено абдериство, казватъ, у плов-